

Шевченко К.С.

*студентка юридичного факультету
Національного університету біоресурсів
і природокористування України, м. Київ
Науковий керівник: Бригінець О.О., д.ю.н., доцент*

ЕВОЛЮЦІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ОСІБ, ЩО ЗАЙМАЮТЬСЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ

Питання проституції регулювалось ще у давні часи. Пік захисту прав повій припадає на час правління царя Хаммурапі у Вавилоні. В Індії фактично не було ніякого захисту прав осіб, що займалися проституцією. У Законах Ману вони майже не згадуються, а тому можна сказати, що життя таких жінок повністю перебувало у руках брахманів.

Правове регулювання питання проституції існувало і в Давній Греції. Закони Солона легалізують проституцію, але вони значно обмежують права повій. У Давньому Римі з самого початку до осіб, які займалися проституцією, відносилися з терпимістю, у них навіть були певні права. Проте в період імперії, коли до лав повій почали вступати жінки з аристократичних родів, це відношення різко змінилося. Постає питання про заборону проституції. Права повій починають обмежувати, а з часом християнські імператори повністю забороняють проституцію.

В період Середньовіччя проституція була поширеним явищем. Влада час від часу забороняла проституцію, посилаючись на християнську мораль, але змушена була повертати ремесло повій. Правителі розуміли, що не можуть боротися з природними потребами людей, а тому вважали за краще контролювати їх і тим самим запобігати поширенню розпусти. Будинки терпимості були кращими засобами для цього.

У Середньовічній Англії до проституції ставилися терпимо, і лише масове поширення венеричних хвороб спричинило заборону будинків терпимості на певний час. Ставлення до цього ремесла різко змінилося під час правління королеви Вікторії. Закон 1824 року ввів термін «звичайна проститутка» в англійське право і криміналізував повій з покаранням до одного місяця важкої праці. З того часу навіть існування за рахунок заробітку повії вважалося злочином. Закон про міську поліцію 1847 року

забороняв з'являтися повіям у місці публічного відпочинку, наприклад, у кафе. Фактично королева Вікторія заборонила проституцію.

У іншій європейській країні ставлення до проституції трохи різнилося. Королі Франції доволі часто намагалися закрити та заборонити борделі. Проте надовго зробити це їм не вдалося. Тому, розуміючи помилки своїх попередників, Наполеон Бонапарт легалізував проституцію у Франції. Він казав: «Повії - це необхідність. Інакше б чоловіки накидувалися на порядних жінок на вулицях». У 1804 році він наказав провести реєстрацію повій та зобов'язав їх двічі на тиждень проходити медичний огляд. Державні контрольовані правові борделі почали з'являтися в Парижі та в інших містах. За законом, вони повинні були управлятися жінкою (колишньою повією), і їх зовнішній вигляд мав бути стриманим.

Перша та Друга світові війни сприяли збільшенню кількості повій та будинків терпимості. В умовах ведення війни особи, що займалися проституцією, порушували закони щодо проходження медичного огляду, що спричинило поширення сифілісу та гонореї. З метою боротьби з венеричними захворюваннями, у багатьох країнах Європи влада прийняла рішення про заборону проституції та закриття борделів.

Легалізація проституції стала можливою лише після проведення першого Міжнародного конгресу повій, який прийняв Хартію прав повій та заснував Міжнародний комітет боротьби за права повій.

На цей день більшість країн Європи дозволила проституцію. Так у 1973 році на загальнодержавному рівні було легалізовано проституцію в Австрії. Її закони відтепер регламентують часи і місця дії повій, зобов'язують їх платити податок та регулярно проходити медичний огляд. Проституція визнається видом підприємницької діяльності.

Проституція легалізована у Бельгії, Угорщині, Латвії, Греції, Данії, Нідерландах, Німеччині та інших країнах. На сьогоднішній день постає питання про легалізацію проституції і в Україні, зокрема за останні роки було подано кілька законопроектів до Верховної Ради України стосовно визнання проституції видом підприємницької діяльності.

Список використаних джерел

1. Алихаджиева И.С. Проституция как социальный и правовой феномен / под науч. ред. докт. юрид. наук, проф. Н.А. Лопашенко – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2009. – 232 с.
2. Блох И. История проституции / Авторизированный перевод с немецкого врача П.И. Лурье-Гиберман – С.-Петербург: Издательство К. Л. Риккера, 1913. – 683 с.
3. Дюпуи Э. Проституция в древности / Перевод с 5-го издания Д-ра Л.В. Репринтное издание – Москва: Издательство «Чертановская типография», 1990. – 326 с.
4. Рабюто М. Проституция в Европе с древнейших времен до конца XVI в. // Проституция и ее жертвы. М. 1873. – 346 с.
5. Князькин И.В. Всемирная история проституции. – М.: АСТ, 2006. -589с.
6. Проституція в середньовічній Європі. URL: <https://alexandrg.livejournal.com/102077.html>.
78. Середньовічна проституція. URL: <http://taboo.su/drugie-temy/prodazhnaya-lyubov/84-istoriya-prostitutsii/382-srednevekovaya-prostitutsiya.html>.
8. Prostitution in Europe. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_Europe.

Щербай І. Р.

*студентка Інституту права та психології, напрямок правознавство
Національного університету «Львівська політехніка», м. Львів
Науковий керівник: Сливка С. С., д.ю.н., професор*

ЛЮДСЬКА ГІДНІСТЬ У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Людська гідність є онтологічною. Вона характеризує людину як мікрокосмос і змушує визнавати це у співдружньому житті. Визнання людської гідності необхідне вже тому, що існує мікрокосмос, який діє спільно з усіма мікрокосмосами для підтримання світового правопорядку.

У бурхливій державній діяльності дедалі частіше трапляються випадки порушення людської гідності, що призводить до різних суспільних катаклізмів, навіть революцій, війн через державну несправедливість.